750/06

Den 12. juni 2006 blev i sag nr. 67.392:

xxxxx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, påstår selskabet tilpligtet at yde ménerstatning for en anmeldt skade i højre skulder.

Selskabet har anerkendt, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Det er imidlertid selskabets opfattelse, at den anmeldte hændelse har medført en méngrad på under 5 %, idet der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og klagerens nuværende gener i højre skulder.

Den 25/9 2004 anmeldte klageren, at han den 11/7 2004 - i forbindelse med sammenrivning af nogle blade og smågrene - skulle kaste en fastsiddende gren af riven, hvorved det gav et knæk i skulderen, som ikke efterfølgende har kunnet anvendes uden store smerter. I et uddybende spørgeskema svarede klageren nej på spørgsmålet om, hvorvidt han tidligere havde haft skulderproblemer.

Af begyndelsesattesten fremgår det, at der ved en undersøgelse den 1/10 2004 blev påvist en overrivning af skulderledssenen.

Til vurdering af sagen indhentede selskabet oplysninger fra klagerens egen læge, hvor klageren ifølge oplysningerne i det uddybende spørgeskema havde modtaget behandling.

Ved skrivelse af 4/7 2005 meddelte selskabet, at det havde forelagt sagen for selskabets lægekonsulent, som havde vurderet, at der ikke var medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet den 11/7 2004 og skuldergenerne, hvorfor skaden i skulderen måtte skyldes andre omstændigheder.

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at generne i skulderen stammer fra det anmeldte ulykkestilfælde. Til støtte herfor henviser klageren til sin uddybende beskrivelse af forløbet dateret den 8/7 2005, hvoraf bl.a. fremgår:

> "Den 11. juli 2004 beskadige jeg min skulder under havearbejde, (som beskrevet i skadeanmeldelsen) i starten lagde jeg ikke så meget i det, jeg troede jo bare det var en kraftig muskelforstrækning, i øvrigt fik jeg også samtidig ondt i ryggen, som så ofte før, og imod rygsmerter tager jeg kraftig smertestillende medicin, dette har naturligvis også virket på skulderen, men efter et par uger, hvor det blev bedre med ryggen, fortsatte smerterne i skulderen, så jeg forsøgte mig først hos en muskelterapeut: (den 3. august 2004), men efter en behandling sagde han jeg skulle kontakte min læge, for det var helt klart mere alvorligt, og krævede en anden behandling end han kunne tilbyde.
>
> Jeg gik til læge første gang den 6. august 2004 vedrørende min skulderskade og forlagde ham problemet, jeg foreslog selv først at forsøge med en blokade, dette blev gjort den 11. august 2004, men efter en uges tid hvor det ikke havde hjulpet, gik jeg til læge igen den 19. august 2004 og bad om en mere grundig undersøgelse.
>
> Ca. 3 uger efter, den 10. september 2004 fik jeg besked fra H. sygehus (efter at havde rykket dem) om at jeg kunne blive undersøgt den 26, oktober 2004 og evt. om nødvendigt blive opereret 11 uger efter, dette var jeg ikke helt tilfreds med, så via patientkontoret tilbød man mig 'frit sygehusvalg'.
>
> Den 1. oktober 2004 blev jeg undersøgt på P. privathospital, hvor man konstaterede (via en scanning) at en sene var revet over i højre skulder, og man kunne med sikkerhed sige at dette kun kunne skyldtes en skade/uheld i forbindelse med en meget

kraftig bevægelse, jeg blev tilbudt at blive opereret den 21. oktober 2004, (se vedlagte operationsrapport), i 2 måneder efter gik jeg til genoptræning på K. sygehus, sidst i januar 2005, genoptog jeg mit arbejde på fuld styrke.

Jeg har regelmæssigt været til kiropraktor for behandling af min ryg, og er helt sikker på at han kan bekræfte, at jeg aldrig har været til behandling for dårlig skulder på noget tidspunkt, hverken før eller efter den 11. juli 2004."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte skade og generne i skulderen. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 18/8 2005 bl.a.:

"Vi har ved den lægelige vurdering lagt vægt på, at der er tale om en meget beskeden påvirkning, som ikke i sig selv er egnet til at medføre en læsion af skulderledssenen. Som ulykkestilfældet er beskrevet foreligger der efter vores opfattelse ikke en biologisk naturlig og logisk forklaring på læsionen af skulderledssenen.

Der er yderligere lagt vægt på, at der ikke foreligger lægelige oplysninger i sagen, der dokumenterer en årsagssammenhæng mellem skulderledssenelæsionen og det anmeldte uheld, ligesom der i Sygehushenvisningen kopieret den 20. august 2004 fremgår, at der har været tiltagende smerter i højre skulder gennem det sidste halve år, ligesom P.V.A. ikke har kunnet oplyse om noget egentligt traume mod skulderen."

Selskabet har desuden anført, at det i skrivelse af 26/7 2005 har henvist klageren til at indbringe størrelsen af det varige mén som følge af den anmeldte skade samt spørgsmålet om årsagssammenhængen for Arbejdsskadestyrelsen.

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken samt vurderingen af, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem skuldergenerne og ulyk-

kestilfældet i juli 2004, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder, at en méngrad på mindst 5 % eller en sammenhæng mellem skuldergenerne og det dækningsberettigede ulykkestilfælde ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålene for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Forsikringsbetingelserne indeholder ikke nogen bestemmelse om betaling af udgifterne ved forelæggelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen. I mangel af sådanne bestemmelser finder nævnet, at den part, der begærer sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, i hvert fald som udgangspunkt må betale omkostningerne herved.

Herefter, og da nævnet ikke på nuværende tidspunkt kan pålægge selskabet at betale Arbejdsskadestyrelsens gebyr,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen